

Manifest de Praga

del moviment per a la llengua internacional esperanto

Nosaltres, membres del moviment mundial per al desenvolupament de l'esperanto, *adrecem* aquest manifest a tots els governs, organitzacions internacionals i a les persones de bona voluntat; *declarem* la nostra intenció de treballar fermament per als fins que aquí s'expressen i *convidem* totes les organitzacions i persones a unir-se al nostre esforç.

Aparegut el 1887 com a projecte de llengua auxiliar per a la comunicació internacional, l'esperanto ha evolucionat ràpidament i ha esdevingut una llengua plenament viva i rica de matisos que ja fa més d'un segle que serveix per unir les persones per damunt de les barreres lingüístiques i culturals. Mentrestant els objectius dels qui l'empren no han perdut importància ni actualitat. De ben segur que ni la utilització de certes llengües nacionals, ni el desenvolupament de les tècniques de comunicació, ni el descobriment de nous mètodes d'ensenyament de llengües, aconseguiran dur a la pràctica els següents principis, que considerem essencials per a un ordre lingüístic just i eficaç.

1. Democràcia. Un sistema comunicatiu que privilegia en tot determinades persones, i que exigeix a les altres d'invertir anys d'esforços que no serviran per assolir el nivell de les primeres és fonamentalment antidemocràtic. Encara que, com qualsevol llengua, l'esperanto no és perfecte, supera amb escreix qualsevol dels seus rivals en l'esfera de la comunicació mundial igualitària.

Afirmem que una desigualtat lingüística ocasiona una desigualtat comunicativa en tots els àmbits, fins i tot en l'àmbit internacional. El nostre és un moviment a favor d'una comunicació democràtica.

2. Educació transnacional. Qualsevol llengua ètnica està lligada a una nació i a una cultura definides. Per exemple, els estudiants d'anglès aprenen aspectes de la cultura, la geografia i la política dels països de parla anglesa, especialment dels Estats Units i de la Gran Bretanya. L'estudiant d'esperanto aprèn un concepte de món sense fronteres, en el qual cada país es presenta amb les seves peculiaritats.

Afirmem que l'educació per mitjà de qualsevol llengua ètnica està lligada a una perspectiva definida del món. El nostre és un moviment per a l'educació transnacional.

3. Eficàcia pedagògica. Només un petit percentatge dels qui estudien una llengua estrangera acaben dominant-la. El ple domini de l'esperanto és assolible fins i tot de manera autodidacta. Diversos estudis han confirmat el seu valor propedèutic per a l'aprenentatge d'altres llengües. L'esperanto també és adequat com a element central en cursos de conscienciació lingüística.

Afirmem que la dificultat de les llengües ètniques sempre representarà un obstacle per a molts alumnes que podrien beneficiar-se, tanmateix, del coneixement d'una segona llengua. El nostre és un moviment a favor d'un ensenyament lingüístic eficient.

4. Plurilingüisme. La comunitat esperantòfona és una de les poques comunitats lingüístiques a escala mundial, els parlants de la qual són, sense excepció, bilingües – o fins i tot plurilingües. Cadascun dels seus membres ha acceptat la tasca d'aprendre, com a mínim, una llengua aliena fins al nivell de l'expressió oral. En moltes ocasions, això condueix al coneixement i l'estimació de diverses llengües i, en general, a un horitzó personal més vast.

Afirmem que els parlants de totes les llengües, grans i petites, haurien de disposar de l'oportunitat real d'assolir

una segona llengua fins a un alt nivell comunicatiu. El nostre és un moviment que vol proporcionar aquesta oportunitat.

5. Drets lingüístics. La desigual relació de poder entre les diverses llengües provoca una inseguretad continuada i és causa directa d'opressió lingüística per a una gran part d'habitants del món. En la comunitat esperantista, els parlants de les llengües grans i petites, oficials i no-oficials, es reuneixen en un terreny neutral gràcies a la voluntat recíproca de compromís. Aquest equilibri entredrets i responsabilitats lingüístiques constitueix un precedent per fer evolucionar, i avaluar, altres solucions a les desigualtats i conflictes lingüístics.

Afirmem que les grans diferències de poder entre les llengües soscaven les garanties sobre la no-discriminació per raons de llengua que s'expressen en tants documents internacionals de caire igualitari. El nostre és un moviment pels drets lingüístics.

6. Diversitat lingüística. Els governs dels estats tendeixen a considerar la gran diversitat de llengües en el món com una barrera a la comunicació i al desenvolupament. Per a la comunitat esperantista, en canvi, la diversitat lingüística és una font de riquesa constant i indispensable. Per tant, cada llengua, com cada espècie vivent, és valuosa per si mateixa i digna de protecció i suport.

Afirmem que si les polítiques de comunicació i desenvolupament no es basen en el respecte i en el suport de totes les llengües, es condemna a mort la majoria de les parles del món. El nostre és un moviment per a la diversitat lingüística.

7. Emancipació de les persones. Tota llengua facilita la lliure comunicació entre els seus parlants i, a l'ensem, la barra amb els altres. L'esperanto, concebut com a un instrument de comunicació universal, és un dels grans projectes que hi ha en marxa per a l'emancipació de l'home i la dona; un projecte que vol possibilitar la participació de cada persona, com a individu, en la comunitat humana, amb fermes arrels en la seva identitat local, cultural i lingüística, que no han de suposar però cap limitació.

Afirmem que l'ús exclusiu de les llengües nacionals aixeca, inevitablement, barreres a la llibertat d'expressió, comunicació i associació. El nostre és un moviment per a l'emancipació de les persones.

UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO
Nieuwe Binnenweg 176
3015 BJ Rotterdam, Països Baixos
tel. +31-10-4361044
fax +31-10-4361751
<uea@inter.nl.net>; <http://www.uea.org>